

DRAGOŠEVIĆ, Hranić, graditelj (Korčula, ? – 1430). Zidao jednu kulu u rodnome gradu, a 1403. i u Trogiru. God 1406–27. s pomoćnicima gradi lađe i prizemlje zvonika korčulanske katedrale. Hranićev grob s natpisom bio je uz crkvu franjevac na otočiću Badiji kraj Korčule.

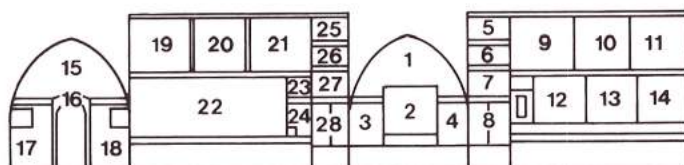
LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939. — V. Foretić, Otok Korčula u srednjem vijeku do 1420, Zagreb 1940.

DRAGOTIN, selo JZ od Đakova. Prije Turaka bio je bogat posjed đakovačke biskupije. Na brežuljku stoji župna crkva, spomenuta 1332. U svetištu sačuvan gotički svod, ostali dijelovi pregrađeni neogotički (1899. arh. J. Vancaš).

LIT.: D. Vukičević-Samaržija, Sakralna gotička arhitektura u Slavoniji, Zagreb 1986.

DRAGOVIĆ, selo I od Pakraca. U selu se nalaze ruševine gotičke crkvice Sv. Stjepana, a nedaleko od sela burg Čaklovac, koji je prije 1476. bio u posjedu vranskoga priorata.

DRAGUĆ, selo u sr. Istri, na cesti Pazin–Buzet. Od srednjovj. urbanističkog rasporeda očuvao se veliki središnji trg na kojemu župna crkva sa zvonikom i općinska palača, zajedno s okolnim kućama, zatvaraju utvrđenu jezgru naselja, kaštel, u kojemu je dio prolaza nadsvođen. Do trga vodi glavna ulica s redom kuća kojih su vanjski zidovi služili kao obrambene zidine predgrađa. Valjkasti bastion izgradili su Mlečani u XVI. st. Crkvice Sv. Roka iz poč. XVI. st., pravokutna tlocrta, ima trijem pred ulazom. Sve plohe unutrašnjosti (zidovi i šiljasti svod) oslikao je zidnim slikarijama istarski slikar meštar Anton s Padove, o čemu svjedoče natpisi

DRAGUĆ, raspored zidnih slika u crkvi Sv. Roka: 1. Navještenje; 2. Sv. Fabijan, Sv. Rok i Sv. Sebastijan; 3. Sv. Elizej i Sv. Antun opat; 4. Sv. Blaž i Sv. Andrija; 5. Sv. Grgur papa; 6. Prorok Danijel; 7. Prorok; 8. Sv. Pavao i Sv. Lucija; 9. Ex voto protiv kuge; 10. Krist pred Herodom (?); 11. Krist pred Pilatom (?); 12. Rođenje Kristovo; 13. Bijeg u Egipt; 14. Prikazanje u hramu; 15. Imago pietatis; 16. oslikani glagoljski natpis; 17. Raj; 18. Pakao; 19. Krštenje u Jordanu; 20. Napastovanje u pustinji; 21. Sv. Margareta; 22. Poklonstvo Sv. Triju kraljeva; 23. Euharistijski Krist; 24. Mrtva priroda s cvijećem; 25. Sv. Jerolim; 26. Sv. Ambroz; 27. Sv. Augustin; 28. Sv. Apolonija i Sv. Petar

u crkvi: glag. iz 1529. i lat. iz 1537. Na originalan način spajao je pučki izraz i renesansne oblike i stvorio impozantan ciklus fresaka. Najpoznatiji su prizori: *Poklonstvo Sv. triju kraljeva*, *Bijeg u Egipt*, *Imago pietatis* i *Navještenje* iznad oltara. U crkvi Sv. Elizeja na groblju, romaničkoj jednobrodnoj građevini iz XIII. st. s ravnim stropom i polukružnom apsidom, otkrivene su romaničke freske u kojima je vidljiv biz. utjecaj u ikonografiji (*Rođenje Krista*, *Poklonstvo kraljeva*, *Bijeg u Egipt*, *Posljednja večera*, *Judin poljubac*, *Raspeće*, *Polaganje u grob*, likovi svetaca na bočnim zidovima, *Navještenje* na trijumfalnom luku).

LIT.: B. Fučić, Slikovnica meštra Antona, Bulletin JAZU, 1957, 1. — Isti, Istarske freske, Zagreb 1963. — Isti, Romaničko zidno slikarstvo istarskog ladanja (Ciklusi u Bazgaljima i Draguču), Bulletin JAZU, 1964, 3. — B. Marušić, Istarska grupa spomenika sakralne arhitekture s upisanim apsidom, Histria archaeologica, 1974, 1–2. — B. Fučić, Glagoljski natpisi, Zagreb 1982.

DRAGUĆKI BREVIJAR, pergamentni kodeks iz poč. XV. st. (1407. ili 1408, Arhiv HAZU III. b. 25), vel. 29,3 × 20,6 cm, 195 listova, pisan hrv. glagoljskim ustavom. Pisala su ga i iluminirala tri ili četiri umjetnika. Iluminacije su izvedene na način tradicionalne glag. ornamentike: inicijali i vinjete iskićeni florelnim motivima, pletenicama i rakovicama pretežno u crvenoj boji, poneke kombinirane s crnim te drugim bojama. Ima tri figuralne rustične minijature (na listu 103b, 111b i 135b) te vješto crtanu Pashalnu tablu. Sadrži dio Rimskog breviara (*Proprium de tempore*) na crkvenoslav. jeziku hrv. redakcije. Nastao vjerojatno u Lici.

LIT.: J. Vajs, Nejstariši breviar, Prag 1910, str. 87–91. — V. Štefanić, Glagoljski rukopisi JAZU, I, Zagreb 1969, str. 117–120.

DRAGUNIĆ, Ivan, graditelj (Šibenik, XV. st.). U šibenskim kvadernama spominje se da je gradio crkve Sv. Nikole i Sv. Benedikta, i to 1429. s mešтром Boninom da Milanom, a 1433. s protomešтром Stjepanom iz Šibenika.

LIT.: D. Frey, Der Dom von Sebenico und sein Baumeister Giorgio Orsini, Wien 1913, str. 129. — I. Fisković, Uz proširenje djelatnosti Jurja Dalmatinca u Šibeniku, Zbornik za likovne umjetnosti (Novi Sad), 1977.

DRAGUĆ, zidne slike u crkvi Sv. Roka

DRAŠIĆ, Natko, arhitekt (Split, 14. X. 1939). Diplomirao 1963. u Ljubljani (E. Mihevc). Djelovao u Građevno-projektnom zavodu u Rijeci (1975–90). Bavi se školskom, sportskom i industrijskom arhitekturom, a radovi mu se odlikuju sukladnošću konstruktivnih, funkcionalnih i estetskih sadržaja. Autor je osnovne škole i gimnastičke dvorane u Poreču (1976, s A. Šlosarom), osnovne škole s gimnastičkom dvoranom u Varaždinskim Toplicama (1977, I. nagrada na republičkom natječaju za spomen-školu povodom 400. obljetnice hrvatskoga školstva), kamionskoga terminala »Autoprometa« u Cerniku kraj Rijeke (1980), proizvodne hale i skladišta tvornice »Jedinstvo« u Jankomiru (1985) i industrijskoga kompleksa INA-OKI (1982) u Zagrebu te Doma sportova u Lovranu (1990).

V. El. i R.

DRAŠKOVEC, selo u I Međimurju. Župnu crkvu Sv. Roka sa dva zvonika na glavnome pročelju, započetu oko 1774. dao je podići grof Mihovil Ivan Althan, tada gospodar Međimurja. U crkvi se ističe među kasnobarokno-klasicističkim namještajem slika Sv. Kajetana (oko 1793).

DRAŠKOVIĆ, Julija, slikarica (Požun [Bratislava], 11. IX. 1847 — Trakošćan, 11. V. 1901). Kćerka grofa Dragutina Erdődyja, supruga grofa

DRAGUĆKI BREVIJAR. Zagreb, Arhiv HAZU

